

hullie broôd verdiend. De leste was Gerard Besseling. As kind was ie voor 'n cent 't stuk al doôsies an 't vouwen; as oigenaar het ie 'r dik twuntig jaar met meêl en deeg in de weer weest. Nou zit hai erges aars in 'n nuwe bakkerai. 't Ouwe gebouw het ie an 'n vriend verkocht. In 2001 werd van binnen alles 'r uitslout, opnuw intimmerd, vurf en jaarsteran inricht. Achter en opzai werde d'r nuwe mure messeld en d'r legge, in plaas van laie, ok weer dakpanne op. Skoftig mooi is 't worren, of zoas ze zegge: 't is voor de bakker. De Skoônemanne weune d'r prachtig. We magge den ok bloid weze dat dut sieraad voor 't ouwe durp bewaard bleven is. Omdat ik vezelf nagal diep in 't verleden van 't pand doken ben, de restauratie nuwskierig volgde en d'r 'n boek over skreven hew, is de 'welbeklante' roggebroôdbakkerai voor moin nou ok 'n heêl besonder monument.

Peter Ruitenbergh, Bovenkarspel

Wierdiek

Al gaan we een rondje om in Henkuzen
is 'et vaak een loopie langs de muur.

Die is deer bouwd van 'eel veul stiene
deur minse die niet keke op 'n uur.

Deer groeie ok zeldzame varens
tussen de stiene van de muur
En 'ier en deer kom je die teugen
as een speuling van de netuur.

Die muur is as een sterke mantel
beskermend om Henkuzen 'een.

Die muur 'et zien wat deur de jere
zo altemet om 'm verdween.

Vlak achter 'm is veul veranderd
want eerst was d'r alliendig zee.

Toen werd 'et land veur de kampeerders
die binne deer nou 'eel tevree.

't Zuierzeeuseum kreeg ok
een stuk van al dat nuwe zand.

Ze bouwde deerop 'eel veul 'uusies
die stonde vroeger in ons land.

Ja, 'k geniet van monemente
en dut is me d'r den ok ien.

Zou wille dat de minse die deer lope
al dut moois den ok echt zien.

Suus Messchaert-Heering, Enkhuizen